

استارت برای لس آنجلس
از چونچئون
بازگشت کیانی
بعد از غیبت
در جام جهانی

◀ ▶

پایان ۳۹ روز جنون، نوبت تقابل شکست‌ناپذیران

نبرد برای جاودانگی

◀ رویارویی یامال و دوستانش با قهرمان کودکی‌شان ▶ دو برگ برنده دلافروخته در فینال

2026 FIFA WORLD CUP™

THE FINAL

SPAIN VS ARGENTINA

22:30

◀ ▶

خبری از تمدید قرارداد کادر فنی و حریف تدارکاتی نیست

۱۴۷ روز تا جام ملت‌های آسیا؛ یوزها در توتل وحشت!

◀ ▶

چشم‌بادامی‌ها
حریف ایران نشدند

والیبالیست‌های نوجوان بر بام آسیا

◀ ▶

نصرتی: نیوزیلند حریفی
قابل پیش‌بینی بود

قلعه‌نویی باید در آسیا قهرمان شود

◀ ▶

حذف در میان ۴۸ تیم بالاترین
دست‌آورد تیم ملی است

شرفی: سطح بازیکنان از کادرفنی بالاتر بود

◀ ▶

خیال سهراب کمی راحت شد کوشکی و اسلامی با استقلال تمدید کردند

◀ ▶

دو شرط میلاد محمدی برای تمدید قدوس هم گزینه پرسپولیس شد

◀ ▶

شهریار مغانلو به تراکتور پیوست

◀ ▶

● خبر یک

ایران از گلدان سوم به شکار غول‌ها می‌رود!

با اعلام رسمی کمیته برگزاری بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا، چیدمان گلدان‌های قرعه‌کشی رقابت‌های فوتبال مردان مشخص شد و تیم امید ایران در گلدان سوم این رقابت‌ها قرار گرفت؛ جایگاهی که می‌تواند مسیر شاگردان حسین عیدی را در مرحله گروهی با چالش‌های خاصی همراه کند.

طبق سازوکار اعلام‌شده، ۱۵ تیم حاضر در این دوره از بازی‌ها در چهار گلدان سیدبندی شده‌اند. ژاین به‌عنوان میزبان مسابقات، بدون حضور در قرعه‌کشی، مستقیماً در صدر گروه A و جایگاه A1 قرار می‌گیرد. این موضوع از همان ابتدا معادلات جدول را تحت‌تأثیر قرار داده و رقابت برای سایر تیم‌ها را پیچیده‌تر کرده است.

در گلدان نخست، تیم‌های قدرتمندی همچون چین، ویتنام و کره جنوبی حضور دارند که هر کدام سابقه قابل توجهی در سطح فوتبال امید آسیا دارند. گلدان دوم نیز با تیم‌هایی مانند ازبکستان، امارات، عربستان سعودی و تایلند، ترکیبی از تیم‌های تاکتیکی و سرعتی را در خود جای داده است.

اما در گلدان سوم نام ایران در کنار قرقیزستان، قطر و فیلیپین دیده می‌شود؛ تیم‌هایی که هر کدام می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری گروه‌های رقابتی ایفا کنند. حضور ایران در این گلدان به این معناست که تیم امید کشورمان در هر گروهی قرار بگیرد، با حداقل یک تیم مدعی از گلدان اول و یک تیم سرسخت از گلدان دوم روبه‌رو خواهد شد.

در گلدان چهارم نیز تیم‌های کویت، هنگ‌کنگ، چین (احتمالاً تیم دوم یا یک نماینده دیگر) و کره شمالی قرار دارند که معمولاً به‌عنوان تیم‌های غیرقابل پیش‌بینی شناخته می‌شوند و می‌توانند معادلات را بهم بریزند.

براساس فرمت مسابقات، ۱۵ تیم در چهار گروه تقسیم می‌شوند؛ سه گروه چهار تیمی و یک گروه سه تیمی. در پایان مرحله گروهی، تیم‌های اول و دوم هر گروه جواز حضور در مرحله یک‌چهارم نهایی را کسب خواهند کرد. این ساختار باعث می‌شود هر امتیاز در مرحله گروهی اهمیت حیاتی داشته باشد. اکنون همه نگاه‌ها به مراسم قرعه‌کشی دوخته شده است؛ جایی که مشخص خواهد شد تیم امید ایران در کدام گروه (A3, B3, C3 یا D3) قرار می‌گیرد و چه مسیری را برای رسیدن به مراحل حذفی پیش‌رو خواهد داشت. مسیری که بدون شک برای موفقیت در آن، ترکیبی از آمادگی فنی، تمرکز ذهنی و مدیریت تاکتیکی ضروری خواهد بود.

فینال جام جهانی ۲۰۲۶ صحنه رویارویی دو هم تیمی سابق چلسی خواهد بود؛ انزو فرناندز و مارک کوکوری

روایت

فرمول برنده شدن در نبرد تاکتیکی فینال جام جهانی ۲۰۲۶ چیست؟

بهترین دفاع جهان مقابل جادوی مسی

پس از ۱۰۲ مسابقه، یک ماه رقابت فشرده و حذف ۴۶ تیم، جام جهانی ۲۰۲۶ به آخرین پرده خود رسیده است. یکشنبه‌شب در ورزشگاه مت‌لایف نیوجرسی، اسپانیا و آرژانتین برای فتح مهم‌ترین جام فوتبال جهان مقابل یکدیگر قرار می‌گیرند؛ دیداری که نه‌تنها تقابل دو تیم بزرگ، بلکه نبرد دو سبک متفاوت فوتبالی است. اسپانیا با نمایش‌هایی مقتدرانه و کم‌نقص به فینال رسیده و بسیاری آن را کامل‌ترین تیم جام می‌دانند. در سوی مقابل، آرژانتین با شخصیت قهرمانانه و درخشش همیشگی لیونل مسی بار دیگر خود را به آستانه فتح جهان رسانده است.

پایند به فلسفه

اگرچه اسپانیا جام را با تساوی بدون گل مقابل کی‌پ‌ورد آغاز کرد، اما آن مسابقه تنها لغزش تیم لوئیس دلافونته بود. لا‌روخا در ادامه به یکی از مقتدرترین تیم‌های تورنمنت تبدیل شد و تاآستانه فینال تنها یک گل دریافت کرده است. اسپانیا همچنان بر پایه همان فلسفه‌ای بازی می‌کند که سال‌ها هویت فوتبال این کشور را ساخته است؛ مالکیت توپ، پاس‌های کوتاه و کنترل کامل جریان مسابقه. در قلب این سیستم، رودری قرار دارد؛ هافبکی که بیش از هر بازیکن دیگری در این جام پاس داده و ریتم بازی اسپانیا را تعیین کرده است.

در کنار او، پائو کوبارسی ۱۹ساله نیز به یکی از کشفیات بزرگ مسابقات تبدیل شده و با خروج‌های دقیق از خط دفاع و پاس‌های عمقی، نقش مهمی در آغاز حملات تیش ایفا کرده است.

قدرت اسپانیا فقط به زمان مالکیت توپ محدود نمی‌شود. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های این تیم، توانایی فوق‌العاده در بازپس‌گیری سریع توپ پس از از دست دادن آن است.

شاگردان دلافونته بلافاصله پس از لو رفتن توپ، با فشار شدید روی بازیکنان حریف، اجازه شکل‌گیری ضدحمله را نمی‌دهند. همین مسئله باعث شده اسپانیا در بسیاری از مسابقات عملاً حریفان را در زمین خود محبوس کند و کنترل کامل بازی را در اختیار داشته باشد.

سلاح مخفی لا‌روخا در کنارها

یکی از نقاط قوت اصلی اسپانیا در این جام، استفاده از مدافعان کناری در فاز هجومی بوده است. مارک کورکورا و پدرو پورو بارها با نفوذهای خود خطوط دفاعی حریفان را به‌هم ریخته‌اند. به‌ویژه پورو که علاوه بر نقش دفاعی، دو گل مهم نیز برای اسپانیا به ثمر رسانده و یکی از مهره‌های کلیدی تیمش محسوب می‌شود. هماهنگی او با لامین یامال در سمت راست بارها برای رقیبا دردرس‌ساز شده است.

همه راه‌ها به مسی ختم می‌شود

هر تحلیل تاکتیکی درباره آرژانتین در نهایت به یک نام می‌رسد: لیونل مسی. فوق‌ستاره ۳۹ساله با هشت گل و چهار پاس گل، مؤثرترین بازیکن جام بوده و همچنان مهم‌ترین مهره تیمش محسوب می‌شود. آمارها نشان می‌دهد یک سوم موقعیت‌های خطرناک آرژانتین توسط او خلق شده و نقش او در ساختار هجومی تیم غیرقابل انکار است.

مسی در این جام بارها نشان داده که حتی اگر دقایق طولانی از جریان بازی دور باشد، تنها یک لحظه کافی است تا نتیجه مسابقه را تغییر دهد.

نقطه ضعف آرژانتین

در کنار تمام نقاط قوت، آرژانتین یک ضعف مشخص نیز داشته است. بخش عمده گل‌های دریافتی این تیم از کناره‌های زمین شکل گرفته و مدافعان کناری آلبی سلسته در چند مسابقه با مشکلات جدی روبه‌رو بوده‌اند.

این موضوع می‌تواند بهترین فرصت برای اسپانیا باشد؛ تیمی که بخش مهمی از حملاتش را از جناحین طراحی می‌کند و مدافعان کناری‌اش نقش پررنگی در خلق موقعیت دارند.

نکته‌ای که اسپانیا نباید فراموش کند، توانایی خارق‌العاده آرژانتین در دقایق پایانی است. ۱۲گل از ۱۹گل آلبی سلسته در این جام پس از دقیقه ۷۵ به ثمر رسیده و بسیاری از آنها نتیجه مسابقه را تغییر داده‌اند.

به همین دلیل حتی اگر اسپانیا در آستانه پیروزی قرار داشته باشد، باز هم نمی‌تواند آسوده خاطر باشد؛ زیرا تیم اسکالونی بارها نشان داده که در لحظات بحرانی خطرناک‌تر از همیشه می‌شود.

نبردی میان نظم و نبوغ

فینال جام جهانی ۲۰۲۶ تقابل دو رویکرد متفاوت در فوتبال مدرن است. اسپانیا با سازماندهی، مالکیت توپ و انسجام گروهی به اینجا رسیده و آرژانتین با روحیه جنگندگی، کیفیت فردی و جادوی مسی. یک طرف بهترین خط دفاع مسابقات قرار دارد و طرف دیگر تیمی که بیشترین گل‌های جام را به ثمر رسانده است. شاید همین تضاد جذاب‌ترین ویژگی فینال باشد؛ مسابقه‌ای که در آن نظم اسپانیایی برابر نبوغ آرژانتینی قرار می‌گیرد و تنها یکی از آنها می‌تواند بر بام فوتبال جهان بایستد.

لیونل مسی - لامین یامال؛ از حمام تا فینال جام جهانی!

دست تقدیر!

گزارش یک

«شاید لیونل مسی نوزادان زیادی را در آغوش گرفته باشد، شاید هم فقط یک اتفاق باشد؛ اما برای کسانی که ایمان دارند، شانس همان نام دیگری برای خداست.» این را لوئیس دلا فونته، سرمربی اسپانیا، می‌گوید و معتقد است برخی اتفاقات زندگی فراتر از تصادف هستند. کافی است به یکی از معروف‌ترین عکس‌های فوتبال نگاه کنید؛ تصویری که این روزها دوباره همه جا دیده می‌شود. در آن عکس، لیونل مسی، بهترین بازیکن تاریخ از نگاه بسیاری، نوزادی را در یک وان پلاستیکی حمام می‌کند؛ نوزادی که سال‌ها بعد به لامین یامال تبدیل شد؛ ستاره‌ای که حالا در فینال جام جهانی ۲۰۲۶ مقابل مسی قرار می‌گیرد. خوان مونفورت، عکاسی که آن تصویر را ثبت کرد، می‌گوید پیش از آن به سرنوشت اعتقادی نداشت، اما حالا نظرش تغییر کرده است.

این عکس اواخر سال ۲۰۰۷ گرفته شد؛ زمانی که روزنامه «اسپورت» با همکاری بارسلونا و یونیسف در حال تهیه تقویمی برای خیریه بود. برای همراه، یکی از بازیکنان بارسلونا در کنار یک کودک عکس می‌گرفت. رونالدینیو ستاره آن روزها، ماه ژوئیه را داشت و مسی برای ماه ژانویه انتخاب شده بود. لامین یامال که آن زمان تنها چهار ماه داشت، به لطف ثبت‌نام مادرش، شیلیا، در قرعه‌کشی انتخاب شد. مونفورت شب قبل هنگام حمام کردن دختر خودش ایده استفاده از یک وان پلاستیکی و اردک اسباب‌بازی به ذهنش رسید و همان وسایل را به نیوکمپ برد. مسی آن زمان هنوز جوان و بسیار خجالتی بود و یامال هم نوزادی کوچک. با کمک مادر

لامین، عکاس توانست تصویری را ثبت کند که بعدها به یکی از نمادین‌ترین عکس‌های تاریخ فوتبال تبدیل شد؛ عکسی که فینال جام جهانی، معنایی کاملاً تازه پیدا کرده است. بعد از آن، همه چیز فراموش شد. خوان مونفورت عکس را داخل کشوی آرشیشش گذاشت؛ تصویری در میان هزاران عکس دیگر، بدون اینکه بداند روزی به یکی از نمادین‌ترین تصاویر تاریخ فوتبال تبدیل خواهد شد.

سال‌ها بعد، در جریان یورو ۲۰۲۴، منیر نصرای، پدر لامین یامال، این عکس را در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرد و زیر آن نوشت: «آغاز دو افسانه.» انتشار این تصویر همه را شگفت‌زده کرد. چگونه آن نوزاد چهارماهه که کاملاً اتفاقی برای عکاسی انتخاب شده بود، به لامین یامال تبدیل شده بود؟ و چگونه آن نوجوان خجالتی ۱۹ ساله، به لیونل مسی افسانه‌ای بدل شده بود؟ چرا این عکس تا آن زمان دیده نشده بود؟ حتی خود لامین یامال هم از وجودش خبر نداشت.

وقتی بعدها مونفورت این عکس را به یامال نشان داد، او گفت چیزی از آن به خاطر ندارد؛ طبیعی هم بود، چون تنها چهار ماه داشت.

مونفورت تعریف می‌کند که بعد از انتشار عکس، یک گرگانی عجیب سراغش آمد: «اگر اصلاً آن نوزاد لامین نباشد چه؟» اما خیلی زود یونیسف و بارسلونا تأیید کردند که عکس کاملاً واقعی است.

زمان بندی انتشار تصویر هم فوق‌العاده بود. تنها چهار روز بعد، لامین یامال با گل تماشایی خود مقابل فرانسه، اسپانیا را به فینال یورو ۲۰۲۴ رساند و نامش را بر سر زبان‌ها انداخت. مونفورت این اتفاق را شبیه یک معجزه می‌داند، هرچند پدر یامال بعدها با شوخی به او گفت: «شاید این

لامین بود که به مسی برکت داد، نه برعکس!»

حالا با صعود آرژانتین و اسپانیا به فینال جام جهانی، همان عکس دوباره در سراسر دنیا منتشر شده است. مونفورت می‌گوید تلفنش از زمان قطعی شدن این فینال لحظه‌ای آرام نگرفته است. مدتی قبل، عکس را دوباره به لامین یامال نشان دادند. او با لبخند گفت: «ان شاءالله بتوانم در فینال مقابل مسی بازی کنم.» سرنوشت، این آرزو را هم محقق کرد. قرار بود اسپانیا و آرژانتین چند ماه قبل در دیدار فینال‌سیما روبه‌روی هم قرار بگیرند، اما آن مسابقه برگزار نشد. حالا آنها در مهم‌ترین بازی فوتبال جهان مقابل هم صف‌آرایی می‌کنند. یامال با نگاه به عکس قدیمی گفت: «من کمی بزرگتر شده‌ام... لئو هم همین‌طور.»

هر دو زیر نگاه میلیون‌ها نفر

کافی است به یکی از معروف‌ترین عکس‌های فوتبال نگاه کنید: تصویری که این روزها دوباره همه جا دیده می‌شود. در آن عکس، لیونل مسی، بهترین بازیکن تاریخ از نگاه بسیاری، نوزادی را در یک وان پلاستیکی حمام می‌کند؛ نوزادی که سال‌ها بعد به لامین یامال تبدیل شد

عکس: Getty Images

برای او بهترین فوتبالیست تاریخ است، اما نیمار همیشه الگوی دوران کودکی‌اش بوده است. در سبک بازی و حتی شخصیت یامال، شباهت‌های بیشتری به نیمار دیده می‌شود؛ از شادی و خلاقیت گرفته تا جسارت و بازی‌های نمایشی. خودش هم بارها گفته است: «زندگی برای او اولین بار در هفت‌سالگی نیمار را در نیوکمپ دید. مسی هم آنجا بود، اما این نیمار بود که بیشتر توجهش را جلب کرد. بعدها ساعت‌ها ویدیوهای نیمار را تماشا می‌کرد، سعی داشت حرکاتش را تقلید کند و حتی تابستان گذشته برای دیدن او به برزیل سفر کرد. نیمار الهام‌بخش او بوده باشد، امروز همه لامین یامال را با یک نفر مقایسه می‌کنند؛ لیونل مسی .

نشان دادن اعداد با دست‌هایش به محله روکافوندا ادای احترام می‌کند؛ محله‌ای که بخش بزرگی از ساکنانش با فقر دست‌وپنجه نرم می‌کنند و جمعیت زیادی از مهاجران مراکشی در آن زندگی می‌کنند.

یامال می‌توانست برای تیم ملی مراکش بازی کند، اما بدون تردید اسپانیا را انتخاب کرد. مسی هم در گذشته این امکان را داشت که برای اسپانیا به میدان برود، اما آرژانتین را برگزید؛ کشوری که شاید دیرتر از انتظار او را پذیرفت، اما حالا بیش از هر زمان دیگری دوستش دارد.

یامال بارها گفته است: «مسی بهترین بازیکن تاریخ است.» با این حال، وقتی درباره او صحبت می‌کند، معمولاً با احتیاط و احترام پاسخ می‌دهد و کمتر احساساتی می‌شود. دلش ساده است؛ اگرچه مسی

رشد کردند. چند سال بعد از آن عکس، یامال دوباره کنار مسی قرار گرفت؛ این بار در زمین تمرین بارسلونا. دیگر آن نوزاد ناشناس نبود. استعدادش در تیم محلی لا تورتا کشف شده بود و به آکادمی لاماسیا پیوسته بود. او به یاد می‌آورد که اولین بار در ۱۳ سالگی، وقتی مردم در یک پارک او را شناختند، فهمید زندگی‌اش دیگر مثل قبل نخواهد بود.

مسی این مسیر را بهتر از هر کسی می‌شناسد و شباهت‌های او با لامین یامال فقط به فوتبال محدود نمی‌شود. ۱۲سالگی از آرژانتین به کاتالونیا آمد و با قراردادی که روی یک دستمال کاغذی امضا شد، به بارسلونا پیوست. لامین یامال هم فرزند خانواده‌ای مهاجر است؛ پدرش اهل مراکش و مادرش اهل گینه استوایی است. او در کاتالونیا متولد شد و پس از هر گل، با

رویارویی یامال و دوستانش با قهرمان کودکی شان

مسی برابر نسلی که از او الگو گرفت

جام حذفی اسپانیا را جشن گرفت. گایو، کوبارسی و یامال نیز از نسلی هستند که هر روز در مجموعه تمرین بارسلونا شاهد حضور بهترین بازیکن تاریخ باشگاه بودند و رؤیای رسیدن به جایگاه او را در سر می‌پروراندند.

نکته مشترک میان تمام این بازیکنان، تحسین بی‌حد و حصرشان نسبت به مسی است. تقریباً همه آنها در مصاحبه‌های مختلف، مسی را بهترین فوتبالیست تاریخ معرفی و بارها اعتراف کرده‌اند که آرزوی بازی در کنار او را داشته‌اند. برای این نسل، مسی فقط یک ستاره نبود؛ او نمادی از خلاقیت، نبوغ و رؤیایی بود که هر کودک فوتبال‌دوست در ذهن خود می‌ساخت.

میراث مسی در بارسلونا تنها با آمار خیره‌کننده، ۴ قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا، ۱۰عنوان لالیگا و ۷ توپ طلا تعریف نمی‌شود. تأثیر واقعی او را می‌توان در نسلی دید که با تماشای گل‌ها و دریل‌هایش بزرگ شد و تلاش کرد بخشی از آن جادو را تکرار کند. نسلی که امروز ستون اصلی تیم ملی اسپانیا را تشکیل می‌دهد. با این حال، در فینال جام جهانی جایی برای احساسات و تحسین وجود ندارد. بازیکنان جوان اسپانیا باید برای ۹۰دقیقه یا حتی بیشتر، تمام خاطرات کودکی خود را کنار بگذارند. آنها دیگر نمی‌توانند فقط تماشاگر نبوغ مسی باشند؛ بلکه باید مأموریت دشوار متوقف کردن او را بر عهده بگیرند. شاید همین موضوع زیباترین روایت فینال ۲۰۲۶ باشد؛ آخرین فصل‌های دوران پرافتخار مسی در برابر نسلی که تحت تأثیر او شکل گرفته است. استاد در برابر شاگردان، اسطوره مقابل وارثانش؛ نبردی که فراتر از یک مسابقه فوتبال، داستان انتقال میراث از یک نسل به نسل بعدی را روایت می‌کند.

سوزه

فینال جام جهانی ۲۰۲۶ میان آرژانتین و اسپانیا تنها نبردی برای فتح جام نیست؛ این مسابقه تقابل دو نسل از فوتبال جهان است. در یک سوی میدان، لیونل مسی ۳۹ساله قرار دارد؛ اسطوره‌ای که همچنان برای کسب یک جام جهانی دیگر می‌جنگد. در سوی دیگر، نسلی از بازیکنان اسپانیا ایستاده‌اند که سال‌ها با تماشای جادوی او در بارسلونا رشد کرده‌اند و حالا باید مقابل بزرگترین الگوی فوتبالی زندگی خود قرار بگیرند. به جای الهام گرفتن از مسی، باید راهی برای شکست دادن او پیدا کنند.

البته یامال تنها بازیکنی نیست که تحت تأثیر میراث مسی قرار دارد. در ترکیب اسپانیا، چهره‌هایی مانند پائو کوبارسی، گایو، پدري، فران تورس، دنی اولمو، اریک گارسیا و خوان گارسیا نیز حضور دارند؛ بازیکنانی که هر کدام به شکلی با مسی ارتباط داشته‌اند. برخی از آنها در رختکن بارسلونا کنار او بازی کرده‌اند و برخی دیگر در سال‌های حضور در آکادمی لاماسیا از نزدیک تمریناتش را تماشا می‌کردند. پدري یکی از معدود بازیکنان اسپانیاست که فرصت همبازی شدن با مسی را داشته است. او در فصل پایانی حضور مسی در بارسلونا کنار این فوق‌ستاره بازی کرد و همراه او قهرمانی

آینده مربیگری امیر در خطر است

هراس از تکمیل پازل ناکامی‌ها در جام ملت‌ها

محمد قراگزلو

خبرنگار

امیر قلعه‌نویی سرمربی تیم ملی در جام ملت‌های آسیا خواهد بود و دوران سرمربیگری او به بیش از چهارسال خواهد رسید. قلعه‌نویی خیلی دوست داشت که حضور در جام جهانی را تجربه کند و با حمایت مدیران فدراسیون و شرایط پیچیده کشور به این آرزوی خود دست یافت. او همواره تصور می‌کرد بعد از ناکامی در جام ملت‌های آسیای ۲۰۰۷ و آنچه در بازی یک چهارم نهایی مقابل کره جنوبی در ضربات پنالتی اتفاق افتاد نمی توان پسوند «ناکام» را به او ستناچ کرد و فرصت عرض اندام به او داده نشده است. قلعه‌نویی شکست در آن مرحله از جام ملت‌های آسیای ۲۰۰۷ را طبیعی می‌دانست اما رفتار رسانه‌ها و منتقدان بعد از آن باعث را همواره زیر سؤال می‌برد تا اینکه دوباره به سرمربیگری تیم ملی رسید.

بعد از آن و در دوره دوم مربیگری تیم ملی، قلعه‌نویی یک جام ملت‌ها را پشت سر گذاشت که یک دستاورد اولیه برایش داشت؛ شکست ژاپن با فوتبالی قابل دفاع اما آخر قضا آن جام هم چیزی جز ناکامی نبود. باخت به قطر در نیمه‌نهایی باعث شد تا دوباره او در موضع ضعف قرار بگیرد اما سرا یا ایستاد تا دوباره در جام جهانی عرض اندام کند. در واقع قلعه‌نویی به جام جهانی به عنوان فرصت بسیار بزرگی برای اثبات توانایی‌های فنی‌اش نگاه می‌کرد اما اینجا هم خوش شانس نبود. پالتی سوخته و گل‌های مردود اعلام شده به علاوه رقم خوردن سه نتیجه همزمان علیه صعود تیم ملی، همه بدشانسی‌هایی بود که نصیبش شد تا حتی با وجود ثبت نامش به عنوان تنها مربی ایرانی شکست ناپذیر در جام جهانی باز هم در رسیدن به هدف نهایی ناکام بماند.

امروز باید پذیرفت حتی اگر امیر قلعه‌نویی در هر سه تورنمنت که سرمربی تیم ملی بوده بدشانسی آورده اما یک مربی ناکام به حساب می‌آید چرا که در رسیدن به اهدافی که برای خودش ترسیم کرده و انتظار می‌رفت محقق کند عاجز مانده است. تیم ملی ایران دو بار با قلعه‌نویی در جام ملت‌های آسیا حذف شد و یک بار در جام جهانی ۴۸ تیمی از گروهش صعود نکرد. حالا هر چقدر که درباره عوامل و دست‌اندا‌زهای مسیر او در این سه تورنمنت یا حتی بدشانسی‌ها حرف بزنیم در اصل قضیه تغییری ایجاد نخواهد کرد.

واقعیت تلخ است و حتی دستداران امیر قلعه‌نویی هم باید بپذیرند که او در تیم ملی یک مربی ناکام به حساب می‌آید چرا که از حیث کسب نتیجه (قهرمانی در آسیا و صعود از مرحله گروهی جام جهانی) و ساختن نسل در تیم ملی دستاوردی نداشته است. این در مورد هر مربی چه ایرانی چه خارجی و چه نامدار و چه غیر مشهور هم صادق دارد و بزرگ‌ترین مربیان دنیا هم با شدیدترین انتقادها مواجه و راحت برکنار می‌شوند. امروز که چهار سال و چهار ماه از حضور امیر قلعه‌نویی می‌گذرد خیلی سخت بتوان نقاط پرنرنگی از کارنامه کاری او در تیم ملی پیدا کرد و حتی اگر در یک سال اخیر جنگ و مشکلات سیاسی عرصه را بر او و تیم ملی تنگ کرده باشد در سه سال قبل از آن هم که شرایط مهیا بوده او و گروه فنی‌اش اتفاق ویژه‌ای در تیم ملی رقم نزند که مجاب‌مان کند ابقای قلعه‌نویی می‌تواند برای موفقیت در جام ملت‌های آسیا امیدوارکننده باشد.

فارغ از آنچه منتقدان و کارشناسان در این باره چه می‌گویند و چه ناگای را مطرح می‌کنند، رئیس فدراسیون فوتبال با در نظر گرفتن نکاتی که طی روزهای اخیر و حتی در جلسه با وزیر مطرح کرده اعتقاد دارد قلعه‌نویی باید بماند و در جام ملت‌های آسیای تیم ملی ایران راهبری کند. با این حساب قلعه‌نویی از فیفادی آینده که کمتر از دو ماه بعد خواهد بود حرکت خود برای موفقیت در جام ملت‌های آسیا را آغاز خواهد کرد اما دو نکته از همین حالا واضح و مشخص است و همین‌ها کار سرمربی تیم ملی را بسیار دشوارتر از جام جهانی خواهد کرد.

قلعه‌نویی امروز متهم است که در تیم ملی نسل‌سازی

نکرده و پیرترین تیم فوتبال ایران را به جام جهانی برده و میدان داده است که حتماً خودش توجیهاتی برای این اقدامش دارد. او همچنین به نتیجه مورد نظر که همان صعود از مرحله گروهی است دست نیافته و هر چقدر بخوایم نیاختن تیم او را بزرگ و یک دستاورد فنی قلمداد کنیم اصل قضیه که همان ناکامی است تغییری نخواهد کرد. با در نظر گرفتن این شرایط امیر قلعه‌نویی امروز محکوم به قهرمانی در جام ملت‌های آسیاست و حتی رسیدن به نیمه‌نهایی نیز برای او موفقیت نسبی محسوب نخواهد شد.

از سوی دیگر او محکوم به تغییر نسل در تیم ملی است و حتی اگر با توجیهات خاص خود یا کمبود زمان فرصت پوست‌اندازی و جوان‌سازی نداشته باشد با این اقدام شجاعانه را ریسک بدانند و به آن تن ندهد قطعی و فقط کار خودش را سخت کرده است چرا که قهرمان نشدن با یک تیم پیر در آسیا شکستی بزرگ‌تر و دردناک‌تر برای او و فوتبال

حیدر ضاعرب
خبرنگار

تیم ملی فوتبال ایران در این برهه که شاید همه نگاه‌ها به موفقیت در جام ملت‌های آتی دوخته شده باشد، به نسل‌سازی نیازمند است. مأموریت و راهبردی که شاید در نگاه اول با انتظار عمومی برای قهرمانی همسو نباشد، اما در بلندمدت می‌تواند فوتبال ایران را به جایگاه واقعی خود برساند.

اگر امیر قلعه‌نویی تنها با هدف قهرمانی در جام ملت‌های آسیا تیمش را آماده کند، ممکن است تمام برنامه‌ریزی‌های او برهم بریزد. یعنی هم جام قهرمانی را از دست بدهد که احتمالش کم نیست و هم فرصتی برای ساختن یک میراث برای آینده.

بدون شک قهرمانی در جام ملت‌های آسیا حتی در صورت تحقق نیز تضمینی برای آینده فوتبال ایران نخواهد بود. آنچه امروز فوتبال ایران بیش از هر چیز به آن احتیاج دارد، ساختن تیمی است که چهار سال بعد در جام جهانی بتواند عملکردی متفاوت از دوره‌های گذشته ارائه دهد.

واقعیت این است که دیگر صرف صعود به جام جهانی مهم نیست، با افزایش سهمیه آسیا و احتمال گسترش جام جهانی به ۴۴ تیم در دوره‌های آینده، رسیدن به این مسابقات دیگر دشوارترین مأموریت فوتبال ایران نخواهد بود. چالش اصلی از لحظه حضور در جام جهانی آغاز می‌شود. نقطه‌ای که تیم ملی باید نشان دهد توان رقابت با قدرت‌های فوتبال جهان را دارد و می‌تواند از مرحله گروهی عبور کند و مهم‌تر اینکه نمایشی جسورانه از سید پابین‌تری نسبت به ایران قرار داشت، عملکرد بهتری در مسابقات داشت و توانست از مرحله گروهی صعود کند در حالی که ایران، با وجود قرار گرفتن در سید دوم، نتوانست از گروه بالا برود.

این تفاوت نشان می‌دهد که موفقیت در تورنمنت‌های بزرگ بیش از آنکه به جایگاه در رنکینگ فیفا وابسته باشد، به شخصیت تیمی، ناکامی‌هایش، صبوری و فرهنگ رقابت در مسابقات بزرگ بستگی دارد. نمونه‌اشکار فقدان چنین روحیه‌ای در بازیکنان تیم ملی نتیجه دیدار برابر نیوزیلند بود. مسابقه‌ای که ایران نتوانست سه امتیاز کامل آن را کسب کند.

قهرمانی جام ملت‌ها، فوتبال ایران را نجات نمی‌دهد

نسل‌سازی، مهم‌ترین مأموریت قلعه‌نویی

شاید بتوان گفت نیوزیلند بعدها برابر تیم‌هایی مانند بلژیک و مصر نیز نتایج قابل قبولی گرفت، اما برای تیمی که سودای حضور قدرتمند در جام جهانی را دارد، ناتوانی در شکست چنین حریفی زنگ هشدار جدی است. این نتیجه بیش از آنکه یک ضعف فنی را نشان دهد، از کمبود روحیه پیروزی‌خواهی و ذهنیت برنده در تیم ملی حکایت دارد.

در تیم‌های بزرگ بازیکنانی وجود دارند که از نظر ذهنی برای بردن برنامه‌ریزی شده‌اند و در دشوارترین شرایط نیز شخصیت رقابتی خود را حفظ می‌کنند. این بخش از مسئولیت شخصیت‌سازی مستقیماً به کادر فنی بازمی‌گردد.

امیر قلعه‌نویی و همکارانش باید بتوانند بازیکنان را از نظر ذهنی برای حضور در تورنمنت‌های بزرگ آماده کنند. کاری که شاید حتی از تمرینات تاکتیکی نیز مهم‌تر باشد.

البته یک واقعیت دیگر نیز وجود دارد. بخش قابل توجهی از بازیکنان فعلی تیم ملی سال‌هاست در بالاترین سطح فوتبال ایران و آسیا حضور دارند. آنها تجربه فراوانی کسب کرده‌اند، اما همین تجربه گاهی باعث می‌شود تغییر نگرش یا ایجاد انگیزه‌های تازه در وجود آنها دشوارتر شود.

بازیکنان با تجربه معمولاً استقلال بیشتری در تصمیم‌گیری دارند و میزان تأثیرپذیری آنها از فرامین کادر فنی نسبت به بازیکنان جوان کمتر است. به همین دلیل، ایجاد تحول در تیم ملی با همین ترکیب شاید بسیار سخت‌تر از آن چیزی باشد که تصور می‌شود. از همین رو، شاید مهم‌ترین مأموریت قلعه‌نویی نه قهرمانی در جام ملت‌های آسیا، بلکه آغاز یک نسل‌سازی واقعی باشد.

فوتبال ایران به خونی تازه نیاز دارد. بازیکنانی که با انگیزه، عطش موفقیت و ذهنیتی متفاوت وارد تیم ملی شوند و بتوانند طی چهار سال آینده به ستون‌های اصلی تیم تبدیل شوند.

چنین نگاهی، هرچند ممکن است در کوتاه‌مدت با فراز و نشیب همراه باشد، اما در بلندمدت سرمایه‌ای ارزشمند برای فوتبال ایران به همراه خواهد آورد.

البته کارنامه سال‌های اخیر امیر قلعه‌نویی این امید را چندان پرنرنگ نمی‌کند.

او در یک دهه گذشته بیش از آنکه به عنوان مربی‌ای شناخته شود که نسل جدیدی را معرفی می‌کند، به استفاده از بازیکنان با تجربه و کم‌ریسک گرایش داشته است.

این محافظه‌کاری شاید در لیگ نتیجه‌بخش باشد، اما در فوتبال ملی که افق آن چهار یا حتی هشت سال آینده است، نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای فوتبال ایران باشد.

جام ملت‌های آسیا، به‌ویژه با میزبانی عربستان، یکی از سخت‌ترین دوره‌های این رقابت‌ها خواهد بود. بسیاری از تیم‌های آسیایی پس از حضور در جام جهانی تجربه بیشتری کسب کرده‌اند و فاصله فنی آنها با مدعیان سنتی کمتر شده است.

در چنین شرایطی تصور قهرمانی ایران بدون ایجاد تحول اساسی خوشبینانه است.

شاید بهترین میراثی که امیر قلعه‌نویی بتواند از خود باقی‌مانده است، تیم ملی بر جای بگذارد، نه یک جام، بلکه ساختن تیمی باشد که چهار سال بعد و حتی بیشتر با شخصیت، جسارت و کیفیتی بالاتر در جام جهانی حاضر شود.

فوتبال ایران به خونی تازه نیاز دارد و بی‌تعارف قهرمانی در جام ملت‌های آسیا نیز فوتبال ایران را نجات نخواهد داد. فوتبالی‌که به زودی بازیکنانی همچون طارمی، قدوسی، محمدی، خلیل‌زاده، کنعانی‌زادگان، رضاییان، بیرانوند عزت‌اللهی و... باید کفش‌های‌شان را بپاویزند. حال اینکه زودتر از اینها قطعاً جهان‌بخش، حاجی‌صفی و این قبیل بازیکنان باید خادحافظی خود را اعلام کنند اما دیگر افراد نیز عمر فوتبالی‌آنجانی نخواهند داشت و نسل‌سازی نسلی برای بعد از این اسامی فوتبال ایران را دچار چالشی عمیق خواهد کرد.

رسیده‌اند که اردوی زودهنگام در مکزیک می‌توانست به سود تیم ملی باشد، باید این تجربه به یک درس مدیریتی تبدیل شود؛ درسی که اجازه ندهد در جام ملت‌های آسیا یا حتی جام جهانی بعدی، دوباره فرصت‌های ارزشمند به دلیل نبود برنامه جایگزین از دست برود.

شاید دیگر نتوان نتیجه جام جهانی ۲۰۲۶ را تغییر داد، اما می‌توان از آن درس گرفت. مهم‌ترین درس هم شاید همین باشد؛ در فوتبال حرفه‌ای، موفقیت فقط به کیفیت بازیکنان و تصمیم‌های فنی وابسته نیست. گاهی یک تصمیم مدیریتی که چند ماه زودتر گرفته می‌شود، می‌تواند به اندازه یک گل سرنوشت یک تیم را تغییر دهد.

فوتبال ایران

www.INN.ir/sport
iranvarzeshii

روایت

۱۰ تصمیم سرنوشت‌ساز امیر در دو ماه آینده

از جوانگرایی تا تعیین هدف نهایی

جام جهانی ۲۰۲۶ با همه تلخی‌ها و شیرینی‌هایش به پایان رسید، اما برای تیم ملی ایران این پایان، در واقع آغاز یک مسیر تازه است. شاگردان امیر قلعه‌نویی برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر شکست نخوردند، اما سه مسأوی برای صعود کافی نبود تا ایران با وجود ارائه نمایش‌هایی قابل قبول، از دور مسابقات کنار برود. حالا کمتر از دو ماه تا آغاز برنامه‌های آماده‌سازی جدی برای جام ملت‌های آسیا باقی مانده و کادر فنی باید چند تصمیم مهم و سرنوشت‌ساز بگیرد؛ تصمیم‌هایی که می‌تواند شانس ایران برای پایان دادن به حسرت چند دهه‌ای قهرمانی آسیا را افزایش دهد.

۱- **آغاز واقعی جوانگرایی:** جام جهانی نشان داد تیم ملی همچنان به تجربه بازیکنان باسابقه نیاز دارد، اما همزمان ثابت کرد که زمان اعتماد بیشتر به نسل جدید هم فرا رسیده است. فیفادی‌های پیش رو بهترین فرصت برای دادن دقایق بیشتر به بازیکنان جوان است تا بدون فشار مسابقات رسمی، خودشان را نشان دهند. اگر این روند از امروز آغاز نشود، کادر فنی در جام ملت‌ها دوباره ناچار خواهد شد تنها به نفرت باتجربه تکیه کند.

۲- **تعیین تکلیف خط دفاع:** خط دفاع ایران در جام جهانی عملکرد نسبتاً قابل قبولی داشت، اما افزایش سن برخی مدافعان اصلی موضوعی نیست که بتوان آن را نادیده گرفت. جام ملت‌ها مسابقاتی فشرده است و مدمومیت یا محرومیت می‌تواند معادلات را بر هم بزند. بنابراین قلعه‌نویی باید از حالا جانشینان آماده‌ای برای مدافعان اصلی در نظر بگیرد تا در صورت نیاز، تیم ملی بدون افت کیفیت به کارش ادامه دهد. ۳- **ایجاد رقابت درون دروازه:** علیرضا بیرانوند همچنان شماره یک تیم ملی محسوب می‌شود، اما هیچ پستی نباید بدون رقابت باشد. حضور چند دروازه‌بان آماده در اردوها باعث می‌شود سطح تمرینات بالاتر برود و دروازه‌بان اول نیز انگیزه بیشتری برای حفظ جایگاهش داشته باشد. تجربه تیم‌های موفق نشان داده رقابت سالم، یکی از عوامل مهم موفقیت در تورنمنت‌های بزرگ است.

۴- **پیدا کردن جانشین برای مهره‌های کلیدی:** تیم ملی در چند پست به بازیکنان خاصی وابسته است. اگر یکی از این مهره‌ها به هر دلیل مصدوم یا محروم شود، نباید ساختار تیم دچار مشکل شود. کادر فنی باید از همین حالا برای هر پست دست‌کم یک جانشین آماده داشته باشد؛ بازیکنی که در بازی‌های دوستانه فرصت کافی برای هماهنگی با ترکیب اصلی را به دست آورده باشد.

۵- **تعیین تکلیف خط حمله:** مهدی طارمی همچنان مهم‌ترین مهره هجومی ایران است، اما سؤال اصلی این است که بهترین شریک او چه کسی خواهد بود. آیا تیم ملی با دو مهاجم بازی می‌کند یا تنها یک مهاجم توک خواهد داشت؟ پاسخ این سؤال باید در مسابقات تدارکاتی مشخص شود. هرچه هماهنگی مهاجمان بیشتر باشد، قدرت گلزنی تیم نیز افزایش خواهد یافت.

۶- **انتخاب سیستم ثابت:** یکی از مهم‌ترین وظایف کادر فنی، رسیدن به یک هویت تاکتیکی مشخص است. تغییر مداوم سیستم شاید در برخی مسابقات مفید باشد، اما در تورنمنتی مانند جام ملت‌ها، بازیکنان باید کاملاً بدانند وظیفه‌شان چیست. اگر تیم ملی با یک آرایش مشخص به ثبات برسد، هماهنگی خطوط مختلف نیز بیشتر خواهد شد و بازیکنان با اعتماد به نفس بالاتری وارد زمین می‌شوند.

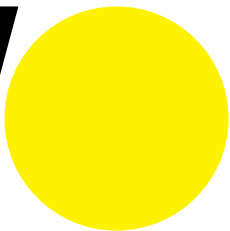
۷- **انتخاب حریفان تدارکاتی مناسب:** شاید مهم‌ترین تصمیم خارج از زمین، انتخاب مسابقات دوستانه باشد. بازی با تیم‌هایی که سبک‌های مختلفی دارند، می‌تواند نقاط ضعف تیم ملی را آشکار کند. رویارویی با تیم‌های صرفاً ضعیف شاید نتیجه خوبی به همراه داشته باشد، اما کمکی به آماده شدن برای جام ملت‌ها نمی‌کند. ایران به بازی‌هایی نیاز دارد که کادر فنی را با چالش‌های واقعی روبه‌رو کند.

۸- **مالک دعوت؛ آمادگی یا ساقیه:** جام جهانی نشان داد هیچ بازیکنی نباید جایگاه تضمین شده‌ای در تیم ملی داشته باشد. عملکرد بازیکنان در باشگاه‌هایشان باید مهم‌ترین معیار دعوت باشد. اگر بازیکنان احساس کنند تنها با عملکرد خوب می‌توانند پیران تیم ملی را حفظ کنند، کیفیت رقابت در اردوها نیز افزایش پیدا خواهد کرد و این موضوع به سود تیم خواهد بود.

۹- **ساختن تیمکتی تأثیرگذار:** در فوتبال امروز، تیم‌هایی موفق هستند که تنها به ۱۱ بازیکن اصلی متکی نباشند. بازیکنان تعویضی باید بتوانند روند مسابقه را تغییر دهند؛ چه با حفظ نتیجه و چه با افزایش فشار هجومی. قلعه‌نویی باید در اردوهای آینده به نفرت تیمکت نیز همان اندازه اهمیت بدهد که به ترکیب اصلی می‌دهد تا در روزهای سخت، ابزار لازم برای تغییر جریان بازی را در اختیار داشته باشد.

۱۰- **مشخص کردن هدف نهایی:** هدف تیم ملی در جام ملت‌ها باید از همین امروز مشخص باشد. آیا صرفاً رسیدن به مراحل پایانی موفقیت محسوب می‌شود یا تنها قهرمانی می‌تواند رضایت افکار عمومی را جلب کند؟ وقتی هدف از ابتدا روشن باشد، برنامه‌ریزی، انتخاب نفرت و حتی سبک بازی نیز بر همان اساس شکل می‌گیرد. بعد از تجربه ارزشمند جام جهانی، انتظار از تیم ملی ایران چیزی کمتر از رقابت جدی برای فتح جام نیست.

جام جهانی ۲۰۲۶ نقاط قوت و ضعف تیم ملی را به خوبی نمایان کرد. حالا زمان تصمیم‌گیری است؛ تصمیم‌هایی که شاید در ظاهر کوچک به نظر برسند، اما می‌توانند سرنوشت تیم ملی را در مهم‌ترین تورنمنت قاره تغییر دهند. اگر امیر قلعه‌نویی و همکارانش از فرصت دو ماه آینده بهترین استفاده را ببرند، ایران می‌تواند با تیمی کاملاً تر و هماهنگ‌تر راهی جام ملت‌های آسیا شود؛ تیمی که نه فقط برای حضور آبرومندانه، بلکه برای شکستن طلسم قهرمان نشدن پا به میدان بگذارد.

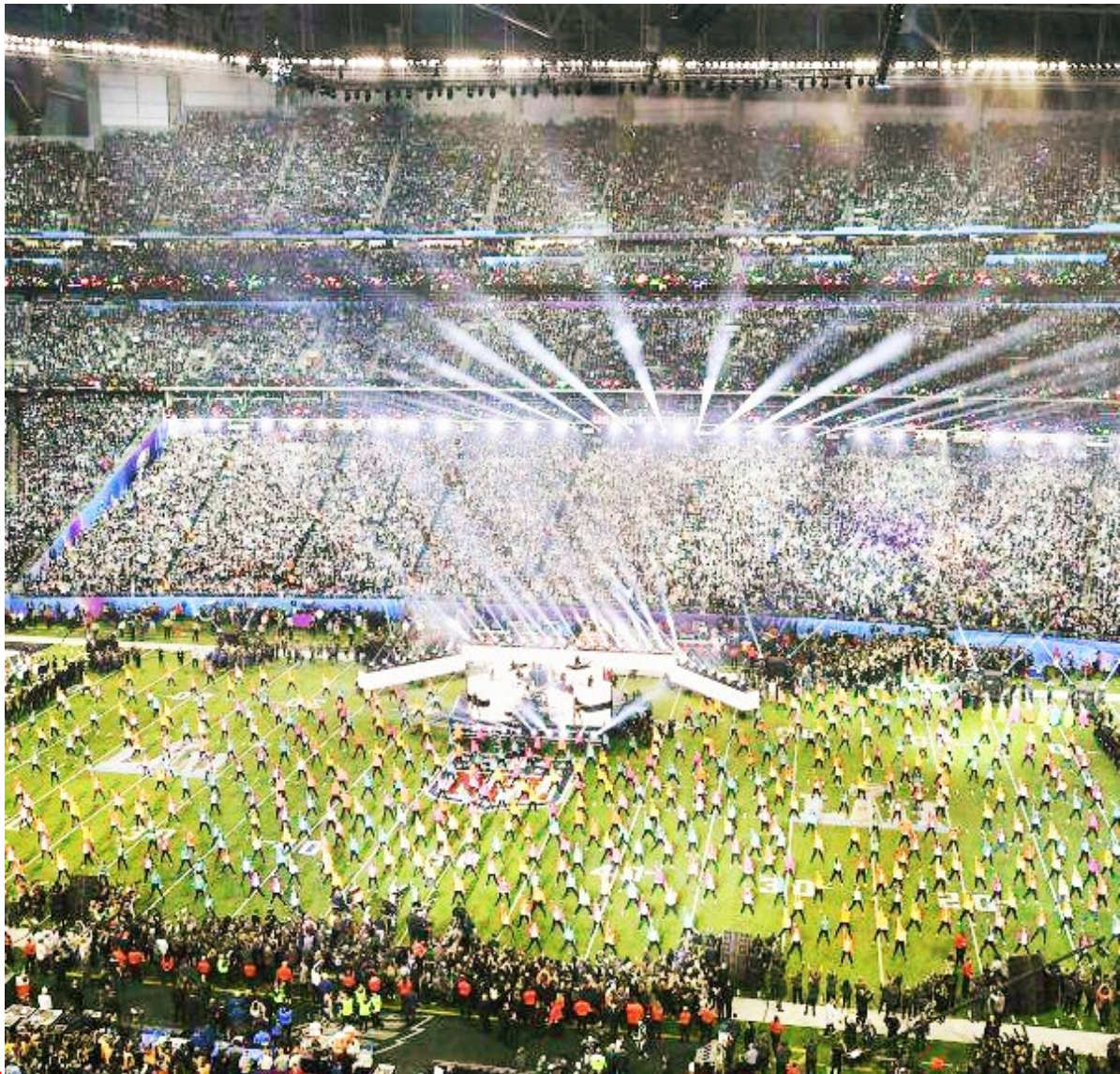

ایران ورزشی

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: مصادق حسین جباری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جواد
- تلفن: ۱۴ ۸۸۵۵۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۳۴
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سامان آگهی ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۴۱۳۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
- امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸۸-۱۵۸۷۵

برای اولین بار در تاریخ جام جهانی

نمایش بین دو نیمه فینال با الهام از سوپر بول

خبرنگار

دگرگون شدن زندگی به لطف درخشش در جام جهانی!

شاید تصور نمی کرد روزی مقابل تیم هایی مانند اسپانیا و آرژانتین، دو فینالیست جام جهانی بدرخشد و نامش در سراسر جهان مطرح شود. ووزینیا نه تنها با واکنش های درخشان خود درون دروازه، بلکه با شخصیت و فروتنی اش قلب هواداران را به دست آورد. او باعث شد بسیاری از مردم جهان با فوتبال کیپ ورد آشنا شوند و حالا یکی از نمادهای زیبای جام جهانی ۲۰۲۶ است.

صحبت کرد و گفت دیگر نمی تواند مانند گذشته آزادانه در خیابان هارفت و آمد کند، چرا که به یک چهره شناخته شده تبدیل شده است. این موضوع خیلی زود به واقعیت تبدیل شد: زمانی که ووزینیا برای صرف غذا همراه خانواده اش به یک رستوران رفت و هنگام خروج، تمام حاضران از جای خود بلند شدند و برای او ایستاده دست زدند. داستان او شبیه یک فیلم سینمایی است؛ بازکنی که در ۴۰ سالگی

ووزینیا، دروازه بان ۴۰ ساله کیپ ورد، حالا دیگر یک چهره ناشناخته در فوتبال نیست؛ او پس از درخشش در جام جهانی ۲۰۲۶ به یکی از محبوب ترین بازیکنان این رقابت ها تبدیل شده است. این دروازه بان که پیش از این برای یک باشگاه دسته دومی بازی می کرد زندگی آرامی داشت، حالا با پدیده ای کاملاً متفاوت روبه رو شده است. او روز گذشته در مصاحبه ای درباره تغییرات زندگی اش پس از جام جهانی

چرا نمایش بین دو نیمه فینال حدود ۲۰ دقیقه طول می کشد؟

فیفا پیش از این اعلام کرده بود که اجرای بین دو نیمه حدود ۱۱ دقیقه خواهد بود، اما هنوز زمان دقیق کل این بخش را اعلام نکرده است. با این حال، برخی منابع گفته اند که فیفا قصد دارد این وقفه حدود ۲۰ دقیقه ادامه داشته باشد.

در فینال جام باشگاه های جهان سال گذشته، خود نمایش حدود ۱۰ دقیقه بود، اما کل زمان بین دو نیمه بیش از ۲۴ دقیقه طول کشید. دلیل اصلی این بود که علاوه بر اجرای برنامه، آماده سازی و جمع کردن تجهیزات نیز زمان زیادی می برد. در سوپر بول فوتبال آمریکایی نیز چنین اتفاقی رایج است و به دلیل برپایی صحنه های بزرگ، وقفه بین دو نیمه گاهی به ۲۰ تا ۳۰ دقیقه یا بیشتر می رسد.

آیا این موضوع جنجالی است؟

بله، به خصوص از نظر ورزشی. طبق قوانین هیأت بین المللی فوتبال (IFAB)، زمان استراحت بین دو نیمه نباید بیشتر از ۱۵ دقیقه باشد، مگر با اجازه داور. بنابراین افزایش این زمان به حدود ۲۰ دقیقه، اتفاقی غیرمعمول در فوتبال محسوب می شود و می تواند شرایط متفاوتی برای بازیکنان و مربیان ایجاد کند.

تأثیر این وقفه طولانی روی بازیکنان چیست؟

استراحت طولانی ممکن است باعث شود بازیکنان از ریتم مسابقه خارج شوند. برای همین آنها باید در رختکن همچنان بدن خود را گرم نگه دارند، حرکت کنند، آب بنوشند و تغذیه مناسب داشته باشند تا برای شروع نیمه دوم آماده بمانند. برگزاری چنین نمایش هایی در مسابقات بزرگ در حال افزایش است. پیش از این، نمونه هایی از آن در فینال جام باشگاه های جهان و همچنین فینال کوپا آمریکا ۲۰۲۴ دیده شده بود.

برگزاری نمایش بین دو نیمه در مسابقات بزرگ پیش از این هم با انتقادهایی همراه بوده است. کنفدراسیون فوتبال آمریکای جنوبی (کونمبول) برای اولین بار چنین نمایشی را در فینال کوپا آمریکا در ورزشگاه هارد راک میامی برگزار کرد که اجرای شکیرا بخشی از آن بود.

طوالتی شدن زمان استراحت بین دو نیمه، اعتراض نستور لورنزو، سرمربی کلمبیا را به همراه داشت. او گفت: «فکر می کنم نیمه باید ۱۵ دقیقه باشد، چون قانون همین است. ما وقتی ۱۶ دقیقه بعد به زمین برگشتیم، جریمه شدیم. اما حالا به خاطر برگزاری یک کنسرت، ممکن است تیم ها ۲۰ تا ۲۵ دقیقه بعد به زمین برگردند.»

او ادامه داد: «این موضوع می تواند روی شرایط بدنی بازیکنان تأثیر بگذارد. آنها ممکن است بیش از حد سرد شوند. آن دقایقی که در رختکن برای ریکاوری سیری می شود، بسیار مهم است و مردم نمی دانند برای رسیدن به این سطح از آمادگی چه زحمتی کشیده می شود.»

در همان فینال کوپا آمریکا بین آرژانتین و کلمبیا، بازیکنان حدود ۲۶ دقیقه منتظر آغاز نیمه دوم بودند.

تأثیر نمایش روی کیفیت زمین

فیفا هنوز جزئیات زیادی درباره نحوه اجرای نمایش بین دو نیمه فینال جام جهانی منتشر نکرده و مشخص نیست صحنه چگونه

گزارش ویژه

ایمان گودرزی

خبرنگار

فینال جام جهانی ۲۰۲۶ میان اسپانیا و آرژانتین فقط یک نبرد فوتبالی نخواهد بود؛ این مسابقه قرار است با اتفاقی تاریخی همراه شود، چرا که برای نخستین بار در تاریخ جام جهانی یک نمایش ویژه در بین دو نیمه برگزار خواهد شد. دیدار نهایی امشب، علاوه بر رویایی دو قدرت بزرگ فوتبال جهان، میزبان یک مراسم اختتامیه بزرگ و یک اجرای ویژه خواهد بود؛ اقدامی که فیفا با الهام از سنت محبوب سوپر بول فوتبال آمریکایی در نظر گرفته است.

مراسم اختتامیه حدود ۹۰ دقیقه پیش از آغاز مسابقه شروع می شود و اجرای پست مالون یکی از بخش های اصلی آن خواهد بود. اما اتفاق جدید، برگزاری نخستین نمایش بین دو نیمه در تاریخ جام جهانی است؛ برنامه ای که قرار است تجربه ای متفاوت برای هواداران داخل ورزشگاه و میلیون ها بیننده تلویزیونی در سراسر جهان ایجاد کند.

چه کسانی در نمایش حضور دارند؟

طراحی این نمایش بر عهده کریس مارتین، خواننده گروه کلد پلی، است و قرار است مجموعه ای از چهره های مطرح موسیقی جهان در آن حضور داشته باشند. از جمله هنرمندان معرفی شده برای این اجرا می توان به جاستین بیبر، شکیرا، برنا بوی، گروه بی تی اس، مدونا و گوستاوو رودامال، رهبر ارکستر سرشناس ونزوئلایی، اشاره کرد.

همچنین گروه کری سی اس ۲۲ نیویورک در کنار اعضای کلد پلی روی صحنه خواهد رفت و شخصیت های محبوب خیابان سسیم و مپت ها نیز بخشی از این نمایش خواهند بود.

فیفا این برنامه را ترکیبی از فوتبال، موسیقی و تأثیر اجتماعی توصیف کرده و اعلام کرده است که این نمایش در حمایت از صندوق آموزشی فیفا و سازمان گلوبال سیتیزن برگزار می شود؛ پروژه ای که هدف آن جمع آوری ۱۰۰ میلیون دلار برای گسترش دسترسی کودکان سراسر جهان به آموزش با کیفیت و فرصت های فوتبالی است.

تجربه جام باشگاه های جهان: آزمونی برای جام جهانی

اگرچه این نخستین اجرای بین دو نیمه در جام جهانی است، اما فیفا پیش از این ایده مشابهی را در جام باشگاه های جهان سال گذشته آزمایش کرده بود. در آن مسابقه، آن نمایش نیز توسط کریس مارتین طراحی شده بود و در واقع نوعی تمرین برای فینال جام جهانی محسوب می شد. در آن مسابقه، اجرا روی سکویی در بخش بالایی ورزشگاه انجام شد که از زاویه تلویزیونی جذاب بود، اما واکنش هواداران حاضر در ورزشگاه چندان مثبت نبود.

این بار اما انتظار می رود نمایش مستقیماً روی زمین برگزار شود تا تجربه ای نزدیک تر و پرهیجان تر برای تماشاگران ایجاد کند. با این تغییر، فینال جام جهانی ۲۰۲۶ علاوه بر تقابل مسی و بامال، اسپانیا و آرژانتین، به یکی از بزرگ ترین رویدادهای سرگرمی تاریخ فوتبال نیز تبدیل خواهد شد.

روایت

آتش سوزی جنگلی شرایط آب و هوایی را به ریخت

تهدید جدید فینال جام جهانی

شرایط برگزاری مسابقات در جام جهانی ۲۰۲۶ از طول این تورنمنت بارها مورد توجه قرار گرفته است؛ از گرمای شدید و ارتفاع بعضی شهرها گرفته تا کیفیت زمین. حالا نگرانی جدیدی پیش از فینال میان اسپانیا و آرژانتین ایجاد شده؛ آلودگی هوا ناشی از دود آتش سوزی های جنگلی. اسپانیا و آرژانتین امشب در ورزشگاه مت لایف در نیوجرسی در آخرین بازی جام جهانی ۲۰۲۶، برای قهرمانی جهان مقابل هم قرار می گیرند. این مسابقه ساعت ۳ بعد از ظهر به وقت شرقی آمریکا، ۱۲ ظهر به وقت غرب آمریکا و ۸ شب به وقت بریتانیا آغاز خواهد شد.

در روزهای نزدیک به فینال، کیفیت هوای منطقه نیویورک و نیوجرسی تحت تأثیر دود ناشی از آتش سوزی های جنگلی در کانادا قرار گرفت. این دود به چندین شهر بزرگ آمریکا رسیده و باعث کاهش کیفیت هوا شده است. با این حال، شرایط هوادر روز جمعه بهتر شود طبق اطلاعات فعلی، پیش بینی ها برای روز مسابقه امیدوارکننده تر است. فیفا نیز پس از بررسی شرایط و گفت وگوهای غیررسمی با مسئولان مرتبط، اعلام کرده که در حال حاضر نگرانی جدی درباره تأثیر آلودگی هوا بر برگزاری فینال وجود ندارد.

آتش سوزی های کانادا چگونه نیویورک و نیوجرسی را تحت تأثیر قرار داد؟

آلودگی هوای روزهای اخیر در منطقه نیویورک و نیوجرسی، نتیجه دود ناشی از آتش سوزی های گسترده جنگلی در شمال انتاریو کانادا بوده است. این دود به سمت جنوب حرکت کرده و بخش هایی از شمال شرق آمریکا را تحت تأثیر قرار داده است.

مرکز بین سازمانی آتش سوزی جنگلی کانادا (CIFFC) روز جمعه اعلام کرد که ۸۹۷ آتش سوزی فعال در این کشور وجود دارد که ۳۱ مورد از آنها در همان روز آغاز شده اند. بیشترین آتش سوزی ها همچنان خارج از کنترل اعلام شده بودند.

همزمان یک موج گرمای شدید که بخش هایی از آمریکای شمالی را درگیر کرده، شرایط را بدتر کرده است. این توده هوای گرم باعث شد دمای هوا در انتاریو و شمال شرق آمریکا به نزدیک ۱۰۰ درجه فارنهایت برسد. در نیویورک نیز روز پنجشنبه دمای ۹۲ درجه فارنهایت (حدود ۳۳ درجه سانتی گراد) ثبت شد.

گرمای شدید باعث شد دود آتش سوزی ها نزدیک سطح زمین باقی بماند و ترکیبی از هوای گرم، مرطوب، غبار آلود و آلوده ایجاد کند.

تا روز جمعه نیویورک یکی از شهرهایی بود که بیشترین آسیب را از کاهش کیفیت هوا دیده بود. شهرهایی مانند دیترویت، واشنگتن و شیکاگو نیز با شرایط نامناسب هوا مواجه شدند.

با این حال، پیش بینی بازندگی در روزهای پایانی هفته امیدواری هایی ایجاد کرده بود که کیفیت هوا پیش از فینال جام جهانی بهتر شود، هرچند شرایط جوی همچنان قابل پیش بینی کامل نیست.

وضعیت کیفیت هوادر محل برگزاری فینال

روز جمعه شاخص کیفیت هوای نیویورک به عدد ۱۸۸ رسید. طبق استانداردهای آژانس حفاظت محیط زیست آمریکا، عدد ۱۵۰ به بالا برای بیشتر افراد ناسالم محسوب می شود. در آن روز آسمان نیویورک رنگی متمایل به نارنجی داشت و بوی دود در شهر احساس می شد.

ورزشگاه مت لایف در ایست رادفورد نیوجرسی، با ظرفیت حدود ۸۲ هزار و ۱۰۰ نفر، در فاصله کمی از منتهن قرار دارد. با این حال، کیفیت هوادر ایست رادفورد کمی بهتر از مرکز نیویورک گزارش شد.

شاخص کیفیت هوادر محل ورزشگاه صبح جمعه ۱۵۸ بود که همچنان در محدوده ناسالم قرار داشت، اما انتظار می رفت در ادامه روز شرایط بهتر شود.

پیش بینی وضعیت هوای فینال جام جهانی

طبق پیش بینی هواشناسان، شرایط هوا تا پیش از فینال بهتر خواهد شد. روز جمعه همچنان مقداری دود ناشی از آتش سوزی های کانادا در منطقه باقی خواهد ماند، اما مدل های هواشناسی نشان می دهند که شدت آن کمتر از روزهای قبل خواهد بود. برای این روز آسمانی غبار آلود و دمای نزدیک به ۹۰ درجه فارنهایت (۳۲ درجه سانتی گراد) پیش بینی شده است.

عکس نوشت

1

نیمار پس از جام جهانی ۲۰۲۶ و حذف در یک هشتم نهایی مقابل نروژ، به سانتوس بازگشت. بسیاری مطمئن بودند که این جام جهانی پایان فوتبال و پایان کار اوست، اما ستاره برزیلی تصمیم گرفت به باشگاه عزیزش برگردد و برای جام سودامریکانا بچکند. فوتبال یکی از بزرگ ترین هنرمندان خود را دوباره یافت؛ شاهزاده بازگشته است و فوتبال دوباره لبخند می زند.

2

خوان کاپدویا، قهرمان جام جهانی ۲۰۱۰ با اسپانیا، برای حضور در فینال ۲۰۲۶ به همراه فرزندانش دعوت شد، اما ویزای او بدون توضیح رد شد. او در شبکه اجتماعی X از دونالد ترامپ درخواست کمک کرد و گفت روایتش را برادرزاده می بیند. با وجود دعوت رسمی فدراسیون اسپانیا، کشوری که بزرگ ترین جام جهانی را برگزار می کند، نتوانست ورود یک اسطوره را تضمین کند.

3

